

عنوان مقاله:

پرتوی بر نیمه تاریک ماه: بررسی و نقد کتاب زنان در ایران باستان

محل انتشار:

پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه های علوم انسانی، دوره 21، شماره 8 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

احسان احمدی نیا - دکترای تخصصی باستان شناسی تاریخی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

از هخامنشیان بجز کتیبه بیستون و استوانه کوروش، کتیبه‌های رویداد نگارانه دیگری در دست نداریم؛ بنابراین بخش زیادی از تاریخ هخامنشی بر پایه اطلاعات منابع یونانی و بعضاً یهودی استوار بوده است؛ منابعی که پژوهشگران کاستی‌ها، تناقضات و ناراستی‌های آنها را به دفعات گوشزد کرده‌اند. با کاوش مهم‌ترین مراکز هخامنشی، حجم زیادی از اطلاعات حاصل از تفسیر فرهنگ مادی در دسترس محققین قرار گرفت. در این میان کشف و خوانش تعداد قابل توجهی از الواح متعلق به بایگانی‌های پارس و بابل اطلاعات جدیدی از ساز و کارهای اداری-اقتصادی، اشخاص درباری و نیز روندها و رویدادهای اجتماعی، تاریخی، حقوقی و هنری را آشکار کرد. تحولات علوم دانشگاهی از نیمه قرن بیستم منجر به تخصصی شدن هر چه بیشتر علوم شد؛ تحولات اجتماعی این برهه نیز به شکل‌گیری جنبش‌هایی نظیر زن‌محوری انجامید. مباحث مطرح شده در این شاخه‌های جدید راه پژوهشی خود را به گستره تاریخ کشاندند. ماریا بروسوس از جمله مورخینی است که با توجه به این روند، مطالعات خود بر روی زنان هخامنشی را در قالب رساله دکتری و سپس کتابی با عنوان "زنان در ایران باستان (۳۳۱-۵۵۹)" ارائه داد. این مقاله به بررسی و نقد این کتاب به همراه یکی از نسخه‌های ترجمه آن می‌پردازد.

کلمات کلیدی:

زنان، هخامنشی، ماریا بروسوس، محمود طلوعی، باستان‌شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1314873>

